

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 708/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. U.	W okresie od 5 lipca 2020 roku do 8 lipca 2020 roku w miejscowości J., gm. G., powiat (...), J. U. znęcała się nad swoim psem o nieokreślonej rasie o imieniu (...) poprzez utrzymywanie go w niewłaściwych warunkach bytowych, to jest w stanie rażącego	

		<p>zaniedbania polegającego na utrzymywaniu zwierzęcia w stanie nieleczonej choroby, a ponadto utrzymywanie go bez odpowiedniego pokarmu i wody przez okres wykraczający poza minimalne potrzeby właściwe dla tego gatunku, czym wyczerpała dyspozycję art. 35 ust. 1a w zw. z art. 6 ust. 1a i 2 pkt 10, 19 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (Tekst jedn. Dz. U. 2020 r. poz. 638)</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>J. U. posiadała psa o imieniu "A." od 8 lat, od kiedy był szczeniakiem. Pies z powodu agresywnego zachowania wobec innych zwierząt pozostawał "na łańcuchu" przy budzie. Pies biegał swobodnie po posesji kiedy J. U. odwiedzali bliscy. Podczas tych odwiedzin pies był wyprowadzany na smyczy przez D. S. - córkę J. U. lub dzieci D. S. (wnuki J. U.). Bliscy J. U. odwiedzając ją przywozili także jedzenie dla psa. J. U. karmiła psa zarówno tymi produktami, które przywozili jej bliscy, jak też chlebem i reszkami z obiadów. Podczas jednej z wizyt D. S. i jej dzieci w lipcu 2020 roku pies uciekł z posesji i pomimo poszukiwań nie znaleziono</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. wyjaśnienia J. U. 2. zeznania D. S. 3. zeznania M. U. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. 63-64, 123-124 2. 128-129 3. 131-131v 	

<p>go. J. U. znalazła psa kolejnego dnia, pies leżał obok stodoły. J. U. zaobserwowała, że pies poruszał się chwiejnie, jest słaby, co według J. U. wskazywało na chorobę. Pies nie chciał pić ani jeść. J. U. zadzwoniła do D. S. z informacją o stanie psa i chcąc poradzić się co do dalszego postępowania. J. U. nie uzyskała od razu pomocy od córki. Nie skontaktowała się także z weterynarzem. Dopiero wnuk J. A. S., na prośbę D. S., przywiózł zakupioną w sklepie z zaopatrzeniem dla zwierząt tabletkę na zatrucie. J. U. próbował podać psu tabletkę, ponieważ jednak pies nie chciał jej przyjąć, następnie rozcieńczyła w wodzie zrobioną na spirytusie nalewkę z orzecha i podała ją zwierzęciu. J. U. samodzielnie "leczyła" psa przez 3 dni, ponieważ uznała, że nie ma wystarczających środków finansowych na opłacenie wizyty weterynarza. W tym czasie pies miał biegunkę i znacznie schudł, dalej miał problemy z przyjmowaniem jedzenia i picia, mimo tego J. U. w dalszym ciągu oczekiwała na poprawę stanu zdrowia psa, to jest aż "zacznie jeść i pić".</p>			
<p>2. W dniu 5 lipca 2020 r. P. Ś. - wnuczka J. U.</p>	<p>1. wyjaśnienia J. U. 2. zeznania P. Ś.</p>	<p>1. 63-64, 123-124 2. 19-20, 125v-127</p>	

<p>odwiedziła babkę. Ostatni raz P. Ś. odwiedziła J. U. w kwietniu 2020 r, wcześniej zaś w grudniu 2019 r., przy czym podczas wizyty w kwietniu 2020 roku z powodu obostrzeń epidemiologicznych nie wchodziła na podwórko i nie widziała psa. Podczas odwiedzin w dniu 5 lipca 2020 roku P. Ś. zauważyła, że pies "A." jest w złym stanie zdrowia. Pies nie mógł samodzielnie wstać i był wychudzony, miał liczne rany, w tym przy ogonie w jednej z ran widoczne były larwy much. P. Ś. poprosiła J. U. aby ta pilnie skontaktowała się z weterynarzem.</p>	<p>3. dokumentacja zdjęciowa</p>	<p>3. 30-35</p>	
<p>3.</p> <p>W dniu 8 lipca 2020 r. P. Ś. zadzwoniła do J. U., aby zapytać, czy wezwała weterynarza, aby zbadał psa. Z uwagi na niejasne odpowiedzi babki, P. Ś. sama skontaktowała się z weterynarzem, do którego miała dzwonić J. K. K.. Weterynarz zaprzeczył, aby J. U. się z nim kontaktowała. P. Ś. przez aplikację "W." wysłała K. K. (2) nagranie psa. Następnie P. Ś. przyjechała do J. U., gdzie oczekiwała na przyjazd K. K. (2). Na miejscu weterynarz stwierdził, że pies jest wygłodzony - rzucał się na jedzenie podane przez P. Ś. i ma problemy z poruszaniem się, to jest na</p>	<p>1. wyjaśnienia J. U. 2. zeznania P. Ś. 3. zeznania K. K. (2) 4. dokumentacja zdjęciowa</p>	<p>1. 63-64, 123-124 2. 19-20, 125v-127 3. 21-21v, 127-127v 4. 30- 35</p>	

<p>przednich łapach ciągnie za sobą tył, co według weterynarza wynikało ze stanu zaniedbania. W rozmowie z K. K. (2) J. U. wskazała, że pies znajduje się w takim stanie odkąd wrócił na posesję po ucieczce sprzed kilku dni oraz że karmiła psa od tego czasu chlebem z wodą. Pies zachowywał się agresywnie wobec obcych, przez co weterynarz nie mógł go zbadać, ponadto K. K. (2) nie wziął odpowiednich leków. Ostatecznie K. K. (2) zrobił zwierzęciu zastrzyk na wzmocnienie i polecił P. Ś. kontakt z (...) A. oraz w rozmowie z J. U. zastrzegł, że będzie sprawdzał, co dzieje się z psem. K. K. (2) zrezygnował z wynagrodzenia za interwencję.</p>			
<p>4.</p> <p>W dniu 8 lipca 2020 r., po wizycie K. K. (2), P. Ś. zgłosiła interwencję wobec psa "A." do (...) A.. Zgłoszenie przyjęła L. K. inspektor (...) "A.". L. K. wraz z inspektorem M. S., przyjechały na posesję J. U.. Z uwagi na stan zdrowia psa, który nie był w stanie samodzielnie się poruszać oraz miał liczne rany L. K. i M. S. zdecydowały o konieczności zabrania psa. Pies "A." został przewieziony do Kliniki (...) w K., gdzie</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. zeznania P. Ś. 2. zeznania L. K. 3. zeznania K. K. (3) 4. dokumentacja zdjęciowa 5. dokumentacja medyczna psa 6. notatka urzędowa 7. płyta CD 8. protokół oględzin płyty CD 	<ol style="list-style-type: none"> 1. 19-20, 125v-127 2. 69-70, 129-130v 3. 12-13, 124-125 4. 30-35, 37 5. 36, 38-50 6. 14 7. 3 8. 27-29 	

<p>udzielono mu pomocy weterynaryjnej. Po około 3 dniach pies został przewieziony do specjalistycznej placówki Wet (...) w R., gdzie przeprowadzono szczegółowe badania, które wykazały toksoplazmozę. Następnie pies trafił do hotelu dla zwierząt "Z." w S.. Aktualnie po adopcji posiada nowych właścicieli.</p>			
<p>5. Stan zdrowia i wygląd psa o imieniu "A." w lipcu 2020 r., tj: nieźborność ruchowa, zaburzenia równowagi, obecność larw much w skórze ogona, agresja, zmiany na skórze, otarcia na skórze oraz przejściowy zanik łaknienia i biegunka, były wynikiem nie zatrucia pokarmowego psa lecz infekcją pasożytem T. gondi (toksoplazmoza), która może być w fazie początkowej mylona z zatruciem. Pies "A." cierpiał na postać ostrą toksoplazmozy skutkującą zaburzeniami mózdkowymi. Jest wysoce prawdopodobne, że pies po ucieczce zjadł, np. padlinę zawierającą pasożyty toksoplazmozy i zachorował na ostrą postać choroby, która w pierwszej fazie objawia się zanikiem łaknienia oraz biegunką. Następnie występują objawy</p>	<p>1. opinia biegłego sądowego - lekarza weterynarii, zootechnika W. G. z dnia 21.09.2021 r.</p> <p>2. dokumentacja medyczna psa</p>	<p>1. 134-138 2. 36, 38-50</p>	

<p>neurologiczne, co w przypadku psa "A." skutkowało czołganiem się i powstawaniem zmian skórnych. Ponadto choroba wywołuje znaczną immunosupresję, co predysponuje, np. do inwazji podskórnej larw much czy ropowicy ogona.</p> <p>U psa (...) nie występowała kamica pęcherza żółciowego.</p> <p>Obniżone w niewielkim stopniu stężenie hormonu tarczycy ft4 przy jednoczesnym prawidłowym stężeniu hormonu T. (T4) i cholesterolu nie upoważniało do postawienia diagnozy "niedoczynności tarczycy".</p> <p>Stan zdrowia i wygląd psa nie był wynikiem długotrwałych złych warunków bytowych, braku pokarmu, wody, schronienia, itp., lecz chorobą toksoplazmozą. Dokumentacja medyczna nie wykazała cech patofizjologicznych psa, które mogłyby wskazywać np. na anemię, odwodnienie, itd.</p>			
<p>6.</p> <p>Pies "A." w lipcu 2020 r. posiadał aktualne szczepienie na wściekliznę.</p>	<p>książeczka zdrowia psa</p>	<p>121</p>	
<p>7.</p>	<p>1. wyjaśnienia J. U.;</p> <p>2. zeznania K. K. (3);</p>	<p>1. 63-64, 123-124</p> <p>2. 13, 124-125v</p>	

J. U. zrzekła się posiadania psa "A." na rzecz (...) "A." w dniu 8 lipca 2020 r.	3. zeznania L. K..	3. 69-70, 129-130v	
8. Pracownicy Urzędu Gminy G. nie przeprowadzali wobec J. U. kontroli, co do sposobu opieki nad zwierzętami. Brak było zgłoszeń konieczności przeprowadzenia takiej interwencji.	pismo Wójta Gminy G..	110	
9. J. U. nie była dotychczas karana.	Dane o karalności	109	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	J. U.	W okresie od 5 lipca 2020 roku do 8 lipca 2020 roku w miejscowości J., gm. G., powiat (...), J. U. znęcała się nad swoim psem o nieokreślonej rasie o imieniu (...) poprzez utrzymywanie go w niewłaściwych warunkach bytowych, to jest w stanie rażącego zaniedbania polegającego na utrzymywaniu zwierzęcia w stanie nieleczzonej choroby, a ponadto utrzymywanie go bez odpowiedniego pokarmu i wody	

		przez okres wykraczający poza minimalne potrzeby właściwe dla tego gatunku,	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
10. Od kwietnia 2020 r. do 5 lipca 2020 r. J. U. utrzymywała psa "A." w niewłaściwych warunkach bytowych i nie zapewniła psu "A." odpowiedniego pokarmu i wody przez okres wykraczający poza minimalne potrzeby właściwe dla tego gatunku.	1. zeznania P. Ś., 2. wyjaśnienia J. U. 3. zeznania D. S. 4. zeznania M. U. 5. dokumentacja zdjęciowa	1. 19-20, 125v-127 2. 63-64, 123-124 3. 128-129 4. 131-131v 5. 120	
11. Od kwietnia 2020 r. do 8 lipca 2020 r. J. U. nie zapewniała minimalnych warunków dla psa "A.", tj. nie zapewniała mu pomieszczenia chroniącego go przed zimnem, upałami, i opadami atmosferycznymi, z dostępem do światła dziennego, umożliwiającego swobodną zmianę pozycji ciała, które zagrażały jego zdrowiu i życiu.	1. zeznania P. Ś., 2. zeznania K. K. (3), 3. zeznania L. K., 4. opinia biegłego sądowego - lekarza weterynarii W. G. z dnia 21.09.2021 r. 5. wyjaśnienia J. U. 6. zeznania D. S. 7. zeznania M. U.	1. 19-20, 125v-127, 2. 12-13, 124-125, 3. 69-70, 129-130v, 4. 134-138 5. 63-64, 123-124 6. 128-129 7. 131-131v	
OCena DOWODów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia J. U., zeznania D. S., zeznania M. U.	<p>Sąd częściowo uwzględnił wyjaśnienia J. U., które na tle całokształtu materiału dowodowego potwierdziły przebieg zdarzeń, w tym także okoliczność pogorszenia się stanu zdrowia psa po jego powrocie, tj. po tym jak uciekł z posesji. Okoliczność tę, jak też fakt samej choroby psa, której J. U. nie zaprzeczyła, potwierdziła opinia biegłego lekarza weterynarii. Dalej Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia J. U., co do opieki nad psem do dnia 5 lipca 2020 r., tj. dostarczania mu pokarmu i wody oraz wyprowadzania na spacer i jego swobodnego poruszania się po posesji. Zeznania w tej części odpowiadały zeznaniom świadków D. S. i M. U.. Te należało ocenić jako spójne, jasne i logiczne, wzajemnie się uzupełniające w tym także, w odniesieniu do okoliczność dostarczania psu pokarmu i wody we wskazanym okresie, tj. do dnia 5 lipca 2020 r., co dodatkowo potwierdziła opinia biegłego sądowego. W tym stanie rzeczy Sąd nie miał wątpliwości, co do prawdziwości okoliczności wskazanych przez tych świadków, jak</p>	

		i w odpowiednim zakresie przez J. U..	
	<p>wyjaśnienia J. U., zeznania P. Ś., dokumentacja zdjęciowa</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia J. U., co do okoliczności przyjazdu P. Ś. w dniu 5 lipca 2020 r. w odwiedzin oraz co do tego, że P. Ś. zobowiązała J. U. do kontaktu z weterynarzem. Powyższe potwierdzają zeznania P. Ś. oraz dokumentacja zdjęciowa. Dokumentacja zdjęciowa nie była kwestionowana w toku postępowania, przez co Sąd nie znalazł powodu, dla którego miałyby zostać pozbawiona przymiotu wiarygodności.</p> <p>Dodatkowo koresponduje ona z zeznaniami P. Ś., które w odniesieniu do pozostałego zebranego materiału dowodowego, co do tej części, nie budzą żadnych wątpliwości Sądu, są logiczne i pełne, a przez to wiarygodne.</p> <p>Wskazać należy, że Sąd nie podzielił stanowiska oskarżonej, co do wrogiego nastawienia P. Ś. wobec J. U., uznając, że postawa P. Ś. wynikała jedynie ze skrajnie innej oceny sytuacji dotyczącej psa i nie czyni to jednak z tego powodu jej zeznań nieobiektywnymi.</p>	
	<p>wyjaśnienia J. U., zeznania P. Ś., zeznania K. K. (2),</p>	<p>Zeznania P. Ś. oraz częściowe wyjaśnienia J. U. w tym zakresie wzajemnie się uzupełniają. Sąd nie miał wątpliwości, co do bezstronności</p>	

	dokumentacja zdjęciowa	świadka K. K. (2), który, jako osoba obca zarówno dla J. U. jak i dla P. Ś. w sposób logiczny, jasny i konsekwentny relacjonował zdarzenia z dnia 8 lipca 2020 r., w tym, co do stanu psa w tym dniu. Ponadto zeznania świadka K. K. (2) korespondują z pozostałym materiałem dowodowym.	
	zeznania P. Ś., zeznania L. K., zeznania K. K. (3), dokumentacja zdjęciowa, dokumentacja medyczna psa, notatka urzędowa, płyta CD, protokół oględzin płyty CD	Zeznania świadków P. Ś., L. K. i K. K. (3) oraz korespondujące z nimi dokumentacja zdjęciowa, medyczna, jak i nagrania na płycie CD przedłożone na okoliczność interwencji (...) "A." oraz stanu psa w dniu 8 lipca 2020 r., a także jego dalszego leczenia stanowią spójny i wyczerpujący materiał dowodowy, który wzajemnie się uzupełnia. Osobowy materiał dowodowy potwierdził przebieg wydarzeń w dniu 8 lipca 2020 r. Natomiast nieosobowy materiał potwierdził okoliczność stanu zdrowia psa wymagającego interwencji weterynaryjnej. Dodatkowo żadna ze stron nie kwestionowała wskazanych dowodów, przez co Sąd uznał je za w pełni wiarygodne.	
	opinia biegłego sądowego - lekarza weterynarii, zootechnika W. G. z dnia 21.09.2021 r. ,	Sporządzoną przez biegłego opinię należało uznać za wyczerpującą, jako że zawierała jasne i pełne odpowiedzi	

	dokumentacja medyczna psa	<p>na postawione przez Sąd tezy dowodowe. Kompetencje biegłego, który jest zarówno lekarzem weterynarii, jak i zootechnikiem pozwoliły przeprowadzić dowód w sposób całościowy. Opinia nie zawiera sprzeczności, jest rzetelna i jasna. Sąd nie miał zatem wątpliwości, co do wartości dowodowej opinii, przez co uwzględnił przedmiotowe opracowanie w całości.</p> <p>Ponadto opinia ta koresponduje z załączoną do akt dokumentacją medyczną. Sąd nie miał wątpliwości, co do prawdziwości tych dokumentów oraz dokonanych w nich wpisach. Dowód nie był też kwestionowany w toku postępowania.</p>	
	książeczka zdrowia psa	Sąd nie miał wątpliwości, co do prawdziwości tego dokumentu oraz dokonanych w nim wpisów. Dowód nie był też kwestionowany w toku postępowania.	
	<p>wyjaśnienia J. U., zeznania L. K., zeznania K. K. (3)</p>	Powołane zeznania świadków K. K. (3) oraz L. K., jak i wyjaśnienia J. U. w tym zakresie są spójne i wzajemnie się uzupełniają.	
	pismo Wójta (...) G.	Sąd nie miał wątpliwości, co do tego, że dokument został sporządzony przez uprawniony do tego organ, w szczególności	

		wobec braku dowodu przeciwnego.	
	Dane o karalności	Wskazany nieosobowy materiał dowodowy nie był podczas postępowania kwestionowany i Sąd nie znalazł podstaw, aby podważyć jego wiarygodność	
1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	zeznania P. Ś.	Sąd za niewiarygodne uznał zeznania P. Ś. w zakresie, w jakim świadek wskazywała, że J. U. od początku 2020 r. mogła znęcać się nad psem "A.". Wskazać należy, że P. Ś. wyraźnie wskazała, że odwiedziła J. U. w grudniu 2019 r., a następnie w kwietniu 2020 r., ale wówczas nie wchodziła na podwórko, przez co nie mogła widzieć psa. Do 5 lipca 2020 r. nie miała zatem żadnej wiedzy na temat opieki sprawowanej przez J. U. nad zwierzętami. Ponadto jak wynika z zeznań P. Ś. nie dopytywała ona oskarżonej o stan zwierząt także podczas rzadkich zresztą rozmów	

		<p>telefonicznych. Nadto świadek jednocześnie potwierdziła, że pozostali bliscy J. U., w tym rodzice P. Ś., odwiedzali oskarżoną stosunkowo często, tj., co 1-2 tygodnie, przywożąc wówczas dla psa pokarm, co przeczy twierdzeniom o utrzymywaniu zwierzęcia bez wody i pokarmu. Okoliczność gromadzenia jedzenia dla psa potwierdzili także świadkowie D. S. i M. U.. Z powyższego nie sposób zatem wywieść, że okres, w jakim J. U. miała się znęcać nad psem "A." trwał od kwietnia 2020 r. Nie ma żadnego dowodu na tę okoliczność poza twierdzeniami P. Ś., która nie podała żadnych okoliczności dotyczących stanu psa w kwietniu 2020 r. w swoich zeznaniach powołując się jedynie na ogólne przekonanie, że J. U. nie dbała o zwierzęta domowe w przeszłości, przez co dopuszcza się zaniedbania także wobec psa "A.". Ponadto twierdzeniom P. Ś. przeczy dokumentacja zdjęciowa z okresu maj-czerwiec 2020 roku, na której widać, że pies jest w dobrej kondycji fizycznej.</p>	
	<p>zeznania P. Ś. zeznania L. K. K. K. (3)</p>	<p>Okoliczności powoływane przez świadka P. Ś., K. K. (3) i L. K. co do tego faktu nie znalazły potwierdzenia w pozostałym zgromadzonym</p>	

osobowym i nieosobowym materiale dowodowym. Zeznania K. K. (3) w tym zakresie osłabia dodatkowo okoliczność, że nie była ona na posesji oskarżonej, nie brała udziału w interwencji, zaś wiedzę o warunkach bytowania psa posiada wyłącznie z relacji L. K. i M. S.. Tym samym twierdzenia świadków należało potraktować jako subiektywne oceny, które w zderzeniu z opinią biegłego z zakresu zootechniki nie znajdują podstaw w przedmiotowym stanie faktycznym. Jak wskazał bowiem biegły oskarżona zapewniła minimalne warunki dla psa A. w zakresie jego utrzymania wskazane w art. 9.1 Ustawy o ochronie zwierząt tj. zapewniła mu pomieszczenie chroniące go przed zimnem, upałami i opadami atmosferycznymi, z dostępem do światła dziennego, umożliwiające swobodną zmianę pozycji ciała. W szczególności wskazywany okres zarzucanego czynu, tj. począwszy od kwietnia 2020 r. nie został w żaden sposób udowodniony. Twierdzenia P. Ś., co do tego, że odwiedzała J. U. w kwietniu 2020 r. dyskredytuje fakt, że nie wchodziła ona wówczas na posesję, przez co nie mogła widzieć psa. Zestawienie zdjęć przedstawiających budę psa z czerwca i

	lipca 2020 r. pozwala przyjąć, że oskarżona zapewniła w tym czasie zwierzęciu minimalne warunki bytowe, pomimo, że jakość budy nie była dobra. Sąd dał jednak wiarę wyjaśnieniom J. U., jaki i zeznaniom M. U. i D. S., co do tego, że pies skacząc po budzie powodował, że często była ona uszkodzona. Nadto M. U. wskazał, że miał w planach, co obiecał oskarżonej, budowę nowej budy dla psa na okres zimowy.		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		J. U.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżona stanęła pod zarzutem popełnienia czynu z art. 35 ust. 1a w zw. z art. 6 ust. 1a i 2 pkt 10, 17, 19 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (tekst jedn. Dz. U. 2020 r. poz. 638), to jest znęcania się nad psem "A." poprzez utrzymywanie go w niewłaściwych warunkach			

bytowych, wystawianie na działanie warunków atmosferycznych, które zagrażały jego zdrowiu i życiu, utrzymywanie bez odpowiedniego pokarmu i wody przez okres wykraczający poza minimalne potrzeby właściwe dla tego gatunku.

to jest w stanie rażącego zaniedbania polegającego na utrzymywaniu zwierzęcia w stanie nieleczonej choroby, a ponadto utrzymywanie go bez odpowiedniego pokarmu i wody przez okres wykraczający poza minimalne potrzeby właściwe dla tego gatunku.

Wskazać należy, że wyliczenie zawarte w art. 6 ust. 2 pkt 1–19 ma charakter przykładowy, stanowiąc otwarty katalog zachowań stanowiących znęcanie się nad zwierzętami. Oznacza to, że wszelkie inne zachowania, które wypełniają ogólną definicję znęcania się nad zwierzętami, czyli polegają na zadawaniu bólu lub cierpień zwierzęciu albo świadomym dopuszczaniu do tego (o ile tylko nie są zachowaniami dozwolonymi prawnie na mocy innych przepisów), stanowią znęcanie się nad zwierzętami.

Sąd dzieląc co do zasady kwalifikację prawną czynu zarzucanego oskarżonej dokonał jej

korekty i opisu czynu mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy. Tym samym Sąd z powodów szczegółowo omówionych przy ocenie materiału dowodowego zmienił czas popełnienia przestępstwa od 5 lipca 2020 roku do 8 lipca 2020 roku. Ponadto Sąd z opisu czynu wyeliminował, że oskarżona miała znęcać się nad psem w ten sposób, że wystawiała go na działanie warunków atmosferycznych, które zagrażały jego zdrowiu i życiu. W konsekwencji Sąd wyeliminował z podstawy prawnej skazania art. 6 ust. 2 pkt 17 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt. Jednocześnie w oparciu o zebrane dowodowy Sąd uzupełnił opis czynu, że znęcanie polegało przede wszystkim na utrzymywaniu zwierzęcia w stanie rażącego zaniedbania polegającego na utrzymywaniu psa w stanie nieleczonej choroby. Jak stanowi art. 4 pkt 11 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt, przez rażące zaniedbanie rozumie się między innymi drastyczne odstępstwo od określonych w ustawie norm postępowania ze zwierzęciem, a w szczególności między innymi w zakresie utrzymywania zwierzęcia

w stanie zagłodzenia i nieleczzonej choroby.

W przedmiotowej sprawie Sąd powziął przekonanie, że J. U. w okresie od 5 do 8 lipca 2020 roku pomimo choroby zwierzęcia nie podjęła stosownych działań, czym przysporzyła psu "A." znacznego cierpienia. Wskazać należy, że oskarżona nie kwestionowała okoliczności, że pies w dniu 5 lipca 2020 r. pozostawał w stanie choroby. Nadto potwierdziła wszystkie symptomy tej choroby, to jest biegunkę, utratę masy ciała, problemy z poruszaniem się, czy brak łaknienia. Pomimo jednak tak jednoznacznych objawów, oskarżona kierowała się w dalszym ciągu subiektywnym przekonaniem, że należy czekać na poprawę stanu psa, to jest powrotu łaknienia i pragnienia. Tym samym obserwując brak apetytu u psa oskarżona nie lecząc go, nie zadbała o odpowiedni dla niego pokarm i dostęp do wody przyjmując postawę oczekiwania. Ponadto krytycznie należy ocenić podejmowane przez oskarżoną próby samodzielnego leczenia psa, które z pewnością nie przyniosły oczekiwanego skutku. Wszystkie te okoliczności nie skłoniły

<p>jednak oskarżonej do szukania profesjonalnej pomocy. W momencie podejmowania przypisanego czynu oskarżona była osobą dojrzałą, zdolną do rozpoznania bezprawności swojego czynu. Brak jest w realiach niniejszej sprawy okoliczności wyłączających bezprawność czynu lub winę oskarżonej. Z całym przekonaniem należy stwierdzić, że nie może być dla oskarżonej usprawiedliwieniem okoliczność braku środków finansowych na leczenie psa, czy braku wiedzy, co do opieki nad zwierzęciem, chociażby wobec możliwości korzystania z bezpłatnej pomocy organizacji pożytku publicznego.</p>			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. U.	1.	1.	<p>Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, analizując i oceniając w powyższy sposób zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie budzi wątpliwość, iż zachowanie oskarżonej stanowi czyn zabroniony o dużym stopniu społecznej szkodliwości.</p> <p>Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości Sąd kierował się w szczególności rozmiarem wyrządzonej szkody oraz sposobem i</p>

okolicznościami
popelnienia czynu.
Wskazać w tym miejscu
należy, że leczenie
psa "A." pozwoliło mu
wrócić do zadowalającego
stanu. Jednak nieleczone
choroba spowodowała, że
zwierzę nie odzyska
już pełnej sprawności
ruchowej. Postawa
oczekująca oskarżonej,
która bez jakichkolwiek
znak poprawy stanu psa,
nie zwróciła się o dalszą
profesjonalną pomoc
winna zostać oceniona
szczególnie krytycznie
w odniesieniu do
okoliczności popelnienia
czynu, jako kategorii
społecznej szkodliwości.
Sąd miał również
na uwadze motywację
oskarżonej, która jedynie
z powodów finansowych
nie zdecydował się
wezwać profesjonalnej
pomocy. Jednocześnie nie
zainteresowała się, czy
taką pomoc można
uzyskać bezpłatnie.

Wymierzając karę Sąd jako
okoliczności łagodzące
wziął pod uwagę, iż do
dnia zdarzenia oskarżona
prowadziła ustabilizowane
życie rodzinne. Ponadto
nie była dotychczas
karana. Nadto Sąd
dostrzegł, że J. U.
nie pozostawała zupełnie
obojętna wobec stanu
psa, szukając początkowo
pomocy u córki D. S.. Nie
znajdując jednak wsparcia
u bliskich i kierując się
przekonaniem o braku
wystarczających środków

finansowych na leczenie psa niejako "pogubiła" się w postępowaniu ze zwierzęciem. Sąd dostrzega zatem problem przed jakim stanęła J. U., tj. nową dla niej sytuacją, brakiem pomocy, czy nawet porady bliskich jej osób, co nie mogło jednak tłumaczyć praktycznie zaniechania przez oskarżoną jakichkolwiek działań.

Jako okoliczność obciążającą Sąd poczytał oskarżonej, że nie udzieliła stosownej pomocy psu, któremu powinna okazać szczególne względy. Był to jej pies, którego powinna traktować jak członka rodziny.

Mając na uwadze powyższe kwestie oraz zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonej oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył oskarżonej karę grzywny na zasadzie art. 37a kk.

W ocenie Sądu wymierzenie kary pozbawienia wolności przewidziane w art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (tekst jedn. Dz. U. 2020 r. poz. 638) , nawet z warunkowym

zawieszeniem jej wykonania, byłoby nader dotkliwe dla oskarżonej, która pomimo 77 lat, dotychczas nie weszła w konflikt z prawem, nadto z relacji rodziny wynika, że jest osobą, która chętnie pomaga innym członkom rodziny, a co znamienne na co dzień opiekuje się niepełnosprawnym synem. Niewątpliwie w tych okolicznościach zastosowanie kary pozbawienia wolności byłoby reakcją zbyt surową.

Tym samym Sąd uznał, że grzywna w ilości 100 stawek dziennych w wysokości 10 zł każda będzie adekwatna w realiach przedmiotowej sprawy. Miarkując wysokość kary grzywny, oprócz okoliczności wskazanych powyżej Sąd miał na uwadze również sytuację materialną i osobistą oskarżonej. J. U. jest emerytką, otrzymuje świadczenie w wysokości 1400 zł oraz 200 zł dodatku opiekuńczego, z których utrzymuje sama gospodarstwo domowe.

Z tych względów wysokość jednej stawki określona została na kwotę 10 zł, która to stawka jest adekwatna do aktualnych możliwości finansowych oskarżonej. Zdaniem Sądu orzeczona kara grzywny wyrobi i jednocześnie pogłębi

			przekonanie (zarówno wobec oskarżonej jak i społeczeństwa), że popełnianie przestępstwa jest nieopłacalne.
J. U.		1.	<p>Stosownie do art. 35 ust. 3a Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (tekst jedn. Dz. U. 2020 r. poz. 638) sąd może orzec tytułem środka karnego zakaz posiadania wszelkich zwierząt albo określonej kategorii zwierząt w razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1 lub 1a. Zgodnie z art. 35 ust. 4b tej ustawy zakazy wymienione w ust. 3a-4a orzeka się w latach, od roku do lat 15.</p> <p>W przekonaniu Sądu orzeczony zakaz będzie skutecznym środkiem realizującym inne jeszcze cele, przede wszystkim pozwoli zniwelować możliwe przyszłe zagrożenie dla psów, które mogłyby być przyjęte do gospodarstwa w miejsce psa "A.", ale też tych które już się u oskarżonej znajdują. Wymiar środka, tj. 1 rok pozwoli natomiast oskarżonej poddać ocenie, czy jest ona w stanie prowadzić gospodarstwo nie posiadając psów, a ewentualnie stanowiąc będzie czas na zorientowanie się co do prawidłowej opieki nad psami, tak aby w przyszłości nie doszło do</p>

			ponownego popełnienia przestępstwa.
J. U.	3.		<p>Stosownie do art. 35 ust. 5 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (tekst jedn. Dz. U. 2020 r. poz. 638) w razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1, 1a lub 2, sąd orzeka nawiązkę w wysokości od 1000 zł do 100 000 zł na wskazany cel związany z ochroną zwierząt.</p> <p>Uwzględniając sytuację finansową i osobistą oskarżonej Sąd orzekł od J. U. nawiązkę na rzecz Schroniska (...) w P. w minimalnej wysokości 1000 zł. Mając na uwadze stosunkowo niewielkie dochody oskarżonej Sąd jest przekonany, że nawiązka w tej wysokości spełni swoje cele, a jednocześnie nie przekroczy możliwości finansowych oskarżonej.</p>
<p>1 <i>Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</i></p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,</p>			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
	<p>Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk Sąd zasądził od oskarżonej J. U. kwotę 500 zł tytułem częściowego zwrotu wydatków oraz zwolnił oskarżoną od opłaty.</p> <p>Sąd zasądzając od oskarżonej koszty sądowe w części, tj. w wysokości 500 zł, miał na uwadze, że oskarżona uzyskuje dochody na poziomie 1400-1600 złotych netto miesięcznie, przy czym sama utrzymuje gospodarstwo domowe, opiekując się jednocześnie niepełnosprawnym synem. Ponadto należało zauważyć, że oskarżona jest osobą starszą, pozostającą na emeryturze, przez co ma ograniczone możliwości zarobkowe. Tym samym w ocenie Sądu J. U. nie ma możliwości uiszczenia zasądzonych</p>	

	kosztów sądowych w całości.	
8. 1 Podpis		